

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžf/92/2014
Identifikačné číslo spisu: 7011200294
Dátum vydania rozhodnutia: 22.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7011200294.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: Ing. D. R., bytom E. č. XX, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Adamovským, Čingovská č. 5, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná č. 63, Banská Bystrica, o preskúmaní rozhodnutí Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 05. januára 2011, č. I/225/947/2011/990722-r, č. I/225/949/2011/990722-r a č. I/225/951/2011/990722-r, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/32/2011-70 z 12. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/32/2011-70 z 12. marca 2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Rozsudkom č. k. 7S/32/2011-70 z 12. marca 2014 Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobcu domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí právneho predchodcu žalovaného (Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky) zo dňa 05. januára 2011, č. I/225/947/2011/990722-r, č. I/225/949/2011/990722-r a č. I/225/951/2011/990722-r. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Ustanovenému právnomu zástupcovi žalobcu, JUDr. Jozefovi Adamovskému priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 272,95 eur.

Rozhodnutím č. I/225/947/2011/990722-r z 05. januára 2011 Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky podľa § 9 zákona č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 145/1995 Z. z.“) zastavilo konanie vo veci žiadosti žalobcu o obnovu konania týkajúceho sa platobného výmeru mesta Spišské Podhradie č. 179152007 z 30. apríla 2007, potvrdeného rozhodnutím

Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/225/8460-63818/2007/990722-r z 10. augusta 2007, ktorým bola žalobcovi vyrubená daň z nehnuteľnosti na rok 2007 v sume 17,75 eur.

Rozhodnutím č. I/225/949/2011/990722-r z 05. januára 2011 Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky podľa § 9 zákona č. 145/1995 Z. z. zastavilo konanie vo veci žiadosti žalobcu o obnovu konania týkajúceho sa platobného výmeru mesta Spišské Podhradie č. 179152008 z 30. apríla 2008, potvrdeného rozhodnutím Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/225/9697-66300/2008/990722-r zo dňa 11. augusta 2008, ktorým bola žalobcovi vyrubená daň z nehnuteľnosti na rok 2008 v sume 20,64 eur.

Rozhodnutím č. I/225/951/2011/990722-r z 05. januára 2011 Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky podľa § 9 zákona č. 145/1995 Z. z. zastavilo konanie vo veci žiadosti žalobcu o obnovu konania týkajúceho sa platobného výmeru mesta Spišské Podhradie č. 179152009 z 13. mája 2009, potvrdeného rozhodnutím Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/225/11231-94158/2009/990722-r zo 07. augusta 2009, ktorým bola žalobcovi vyrubená daň z nehnuteľnosti na rok 2009 v sume 20,66 eur.

Z odôvodnenia uvedených rozhodnutí vyplýva, že Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky zastavilo konania o žiadostiach žalobcu o obnovu konaní týkajúcich sa vyrubenia dane z nehnuteľnosti z dôvodu, že žalobca nezaplatil správny poplatok. V napadnutých rozhodnutiach právny predchodca žalovaného uviedol, že z dôvodu nezaplatenia správneho poplatku pri podaní žiadosti o obnovu konaní Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky vyzvalo žalobcu na zaplatenie príslušného správneho poplatku podľa položky 1, I. časti sadzobníka správnych poplatkov zákona č. 145/1995 Z. z.. Žalobca v lehote do 15 dní od doručenia výzvy správny poplatok nezaplatil, ale žiadal o odpustenie zaplatenia správneho poplatku. S poukazom na ustanovenie § 4 zákona č. 145/1995 Z. z.. Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky konštatovalo, že oslobodenie od správneho poplatku sa nevzťahuje na podanie žiadosti o obnovu konania fyzickou osobou, pričom zákon č. 145/1995 Z. z. neumožňuje ani odpustenie správneho poplatku.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca si nespĺnil poplatkovú povinnosť, a to ani v lehote určenej správnym orgánom, preto žalovaný nemal inú možnosť, len konanie vo veci jeho žiadosti o povolenie obnovy konaní zastaviť. Žalobca nespĺňa ani jednu z podmienok, ktoré pre oslobodenie od správnych poplatkov vyplývajú z ustanovenia § 4 zákona č. 145/1995 Z. z. a podanie žiadosti ako poplatkový úkon nie je od správnych poplatkov oslobodené. Krajský súd uviedol, že námietky žalobcu obsiahnuté v žalobe smerujú proti pôvodným rozhodnutiam správnych orgánov o určení jeho daňovej povinnosti, a preto sú v tomto konaní právne irelevantné.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok krajského súdu pokladá žalobca za nesprávny a nezákonný, nakoľko súd v rámci správneho súdnictva vôbec neposudzoval zákonnosť pôvodných rozhodnutí o vyrubení dane z nehnuteľnosti, ale sa zaoberal len žiadosťou žalobcu o obnovu daňových konaní a nezaplacením správneho poplatku za podanie tejto žiadosti. Krajský súd neúplne a nesprávne zistil skutkový stav a nevyčerpal všetky možnosti na vykonanie dokazovania. Žalobca namietal, že postupom súdu bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom, pretože krajský súd konal v neprítomnosti žalobcu, ktorý sa riadne ospravedlnil a zdôvodnil svoju neúčasť. Žalobca tvrdil, že nie je daňovým subjektom a z toho dôvodu nemal povinnosť zaplatiť správny poplatok. Rozhodnutia vydané v konaniach, ktorých obnovy sa pred správnym orgánom dožadoval, sú nezákonné. Žalovaný svoje rozhodnutia o zastavení konania o žiadosti o obnovu daňového konania odôvodnil nezaplacením správneho poplatku, čo je pre danú vec irelevantné. Meritom veci je skutočnosť, že daň z nehnuteľnosti bola v pôvodných konaniach žalobcovi vyrubená nezákonne, nakoľko žalobca nie je daňovým subjektom. Podľa názoru žalobcu v prípade ak správny orgán z dôvodu nezaplatenia správneho poplatku konanie o obnove zastavil, predmetom súdneho konania mali byť rozhodnutia žalovaného vydané v pôvodných konaniach a nie rozhodnutia o zastavení konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za

zákonný a preto navrhol, aby ho najvyšší súd potvrdil.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1, 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 OSP).

Predmetom preskúmania v prejednávanej veci sú rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného (Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky), ktorý o žiadosti žalobcu o obnovu konaní (v ktorých bola žalobcovi vyrubená daň z nehnuteľnosti) rozhodol tak, že konania zastavil z dôvodu, že žalobca nezaplatil správny poplatok splatný podaním návrhu na obnovu konania. Krajský súd z dôvodov vyššie uvedených žalobu žalobcu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, konštatuje, že v odvolacom konaní nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. S argumentáciou krajského súdu sa najvyšší súd stotožnil a na zdôraznenie správnosti jeho dôvodov, ako aj k námietkam žalobcu, uvedeným v odvolaní uvádza nasledovné:

Žalobca podaním zo dňa 17. augusta 2010 podľa § 51 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov žiadal o obnovu konaní vo veci platobných výmerov vydaných mestom Spišské Podhradie, ktorými bola žalobcovi vyrubená daň z nehnuteľností na zdaňovacie obdobia rokov 2007, 2008 a 2009. Výzvou zo dňa 26. novembra 2010 doručenu žalobcovi dňa 30. novembra 2010 žalovaný podľa § 8 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z. z. vyzval žalobcu na zaplatenie správneho poplatku vo výške 49,50 eura (3 x 16,50 eura) podľa položky 1 prvej časti sadzobníka správnych poplatkov v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Vo výzve bol žalobca poučený, že ak správny poplatok v určenej lehote nezaplatí, správny orgán podľa § 9 zákona č. 145/1995 Z. z. úkon nevykoná a konanie zastaví.

Žalobca v určenej lehote správny poplatok nezaplatil. Podaním zo dňa 14. decembra 2010 žiadal o odpustenie zaplatenia správneho poplatku s poukazom na svoje sociálne pomery. V napadnutých rozhodnutiach žalovaný uviedol, že zákon č. 145/1995 Z. z. odpustenie správneho poplatku neumožňuje a oslobodenie od správneho poplatku (ustanovené v § 4 zákona č. 145/1995 Z. z.) sa nevzťahuje na podanie žiadosti o obnovu konania fyzickou osobou.

Podľa § 2 zákona č. 145/1995 Z. z. predmetom poplatkov sú úkony a konania správnych orgánov, ktoré sú uvedené v sadzobníku správnych poplatkov (ďalej len „sadzobník“). Sadzobník tvorí prílohu, ktorá je súčasťou tohto zákona.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z. z. poplatníkom je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá dala podnet na úkon alebo konanie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa položky 1., I. časti Sadzobníka správnych poplatkov poplatok za návrh na obnovu konania alebo podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania na orgáne štátnej správy, ak tento podáva fyzická osoba, je 16,50 eura. Poplatok zaplatený podľa tejto položky sa vráti, ak sa obnova konania povolí alebo ak sa podnetu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania vyhovel v plnom rozsahu.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z. z. poplatky určené v sadzobníku pevnou sumou sa platia bez výzvy a sú splatné pri podaní, ktoré smeruje k vykonaniu úkonu alebo k uskutočneniu konania, ak pri jednotlivých položkách sadzobníka nie je ustanovené inak. Podaním vzniká zároveň poplatková povinnosť. Ak nebol poplatok zaplatený pri podaní alebo v určenej sume, je splatný do 15 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy správneho orgánu na jeho zaplatenie.

Podľa § 9 zákona č. 145/1995 Z. z. ak poplatky splatné podľa § 8 tohto zákona nebudú zaplatené, správny orgán úkon nevykoná a konanie zastaví. Proti rozhodnutiu o zastavení konania pre nezaplatenie poplatku sa nemožno odvolať.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z. z. od poplatkov sú oslobodené tieto právnické osoby a fyzické osoby:

- a) štátne orgány, obce, vyššie územné celky a rozpočtové organizácie s výnimkou položky 10 a 11 sadzobníka správnych poplatkov, ak tento zákon neustanovuje inak,
- b) Slovenský pozemkový fond pri úkonoch a konaniach, ktoré vykonáva v mene Slovenskej republiky s výnimkou položky 10 a 11 sadzobníka správnych poplatkov, ak tento zákon neustanovuje inak,
- c) diplomatickí zástupcovia poverení v Slovenskej republike, konzuli z povolania a ďalšie osoby, ktoré podľa medzinárodného práva 2) požívajú výsady a imunitu za predpokladu, že je zaručená vzájomnosť.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 145/1995 Z. z. od poplatkov sú okrem osôb uvedených v odseku 1 oslobodené aj sudy, prokuratúra, notári pri výkone činnosti súdneho komisára podľa osobitného predpisu, 1a) exekútori pri výkone exekúcie podľa osobitného predpisu 1b), Slovenský Červený kríž pri plnení úloh podľa osobitného predpisu 1c) a právnická osoba so 100% majetkovou účasťou štátu na účely preverenia údajov poskytnutých osobami, ktoré boli zaradené do programu poskytovania pomoci štátu občanom, ktorí stratili schopnosť splácať úver na bývanie v dôsledku hospodárskej krízy.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 145/1995 Z. z. od poplatkov sú oslobodené úkony súvisiace s vykonávaním všeobecne záväzných právnych predpisov:

- a) o sociálnom zabezpečení vrátane dôchodkového zabezpečenia a nemocenského poistenia (zabezpečenia), štátnych sociálnych dávok a sociálnej pomoci,
- b) o priestupkoch,
- c) o slobodnom prístupe k informáciám.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 145/1995 Z. z. od poplatkov sú oslobodené úkony a konania vykonané a uskutočnené v dôsledku živeľnej pohromy.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 145/1995 Z. z. od poplatkov sú ďalej oslobodené úkony, o ktorých tak určuje medzinárodná zmluva alebo medzinárodná dohoda, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Z uvedeného je zrejmé, že žalobca bol podľa § 3 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z. z. povinný spolu s podaním návrhu na obnovu daňových konaní zaplatiť správny poplatok. Vzhľadom na

to, že ani na výzvu správneho orgánu žalobca poplatok nezaplatil, žalovaný postupoval v súlade s ustanovením § 9 zákona č. 145/1995 Z. z. a konanie o návrhu na obnovu konania zastavil. Žalobca bol pritom vo výzve žalovaným správne poučený, že následkom nezaplatenia správneho poplatku je zastavenie konania. Ako správne uviedol žalovaný v napadnutých rozhodnutiach, zákon č. 145/1995 Z. z. neumožňuje odpustenie správneho poplatku a vo veci neprichádzalo do úvahy ani oslobodenie od správneho poplatku podľa § 4 zákona č. 145/1995 Z. z..

Žalobca v podstate ani nenamieta nezákonnosť rozhodnutí o zastavení konania o návrhu na obnovu. Jeho žalobné, ako aj odvolacie námietky smerujú najmä proti rozhodnutiam o vyrubení dane z nehnuteľnosti, ktoré boli vydané žalovaným v konaniach, ktorých obnovy sa v prejednávanej veci dožadoval. K tomuto najvyšší súd uvádza, že v tomto konaní nie je možné preskúmať zákonnosť pôvodných rozhodnutí o vyrubení dane z nehnuteľnosti. V prípade, že žalobca považoval rozhodnutia o vyrubení dane z nehnuteľnosti za nezákonné, mohol využiť zákonné oprávnenie a napadnúť tieto rozhodnutia vydané správnym orgánom v poslednom stupni do dvoch mesiacov od ich doručenia správnou žalobou na súde.

K námietke žalobcu, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko krajský súd prejednal vec v jeho neprítomnosti, najvyšší súd uvádza, že žalobca bol v konaní zastúpený advokátom, ktorý bol na pojednávanie riadne predvolaný. Žalobca, aj keď nebol na pojednávanie predvolaný (v súlade s § 115 a § 49 ods. 1 v spojení s § 31 OSP), zaslal súdu ospravedlnenie svojej neúčasti a žiadal o odročenie pojednávania na neurčito. Krajský súd postupoval v súlade s procesným predpisom, keď žalobcu na pojednávanie nepredvolal a pojednávanie vykonal v jeho neprítomnosti, nakoľko ten bol v konaní zastúpený advokátom a krajský súd nepovažoval za potrebné žalobcu osobne vypočuť. Právny zástupca žalobcu bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, avšak na pojednávanie sa nedostavil bez toho, aby svoju neúčasť ospravedlnil.

Ako vyplýva z uvedeného, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby, rozhodol v súlade so zákonom, a preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1 a 2 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.